

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

červen 2018

číslo 6

Host v RoSe

Jiří Genzer

sochař

Téma:

**Josef Václav
MYSLBEK**

literární soutěž
ČAPKOVINY
vítězné povídky

Otevíráme dveře...
Návštěvám Potmě

Staňte se členy Klubu RoSa

*Společnost, kultura, zábava, vzdělávání, cvičení,
osvěžení - vše pod jednou střechou.*

Výhody členství:

Získáte klubovou kartu - za 100 Kč ročně.
Budete mít slevu 10 % na všechny akce
v Centru RoSa.

Veškeré akce organizované v rámci grantů
Magistrátu HMP a Evropské unie OP PPR
jsou vždy zdarma.

Speciální zvýhodnění pro členy klubu:
10% v kavárně, 10 % na masáže, pedikúru
a mnohé další. Přednostní informace
o připravovaných akcích Centra RoSa
pošleme na Váš e-mail.

Každý měsíc časopis Rosení s novým
programem - zdarma k vyzvednutí na recepci.

V den Vašich narozenin máte jakoukoli akci
(ne službu) u nás zdarma. Věrnostní klubová
karta Vám bude vydána po zaplacení ročního
příspěvku a po vyplnění přihlášky na recepci
RoSa (ve všední dny od 9:00 do 16:30).

Karta bude vystavena na Vaše jméno
a je nepřenosná. (Platí rok po zaplacení
a vyplnění přihlášky)

Vítáme Vás v Klubu RoSa!

Klub RoSa

**Centrum RoSa z.s., Střelničná 1680/8, Praha 8
www.centrumrosa.cz, info@centrumrosa.cz**

- 04 Program aktivit v Centru RoSa
- 06 Host v RoSe - Jiří Genzer, sochař
- 07 SeniorSen Pavla Bělíka
- 08 Fotoreportáž z přehlídky dětské keramiky
- 09 Čapkoviny
- 14 Josef Václav Myslbek
- 18 Anketa na téma J. V. Myslbek
- 19 Citáty sochařů
- 20 Tvorba klientů a přátel Centra RoSa
- 21 Otevíráme dveře Návštěvám Potmě
- 25 Psychologický koutek PhDr. Jiřiny Prekopové
- 26 Teologický koutek Mgr. Marka Maliny
- 28 Senior roku 2018
- 29 Festival České kořeny 10 let

Elektronická verze časopisu je dostupná na www.centrumrosa.cz/roseni

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Vydání komunitního časopisu bylo podpořeno v rámci Operačního programu Praha – pól růstu jako projekt RoSa pro Prahu 8 (CZ.07.3.63/0.0/16_031/0000156)

ROSENÍ

měsíčník, ročník 4., číslo 6/2018
vydává Centrum RoSa, z. s., Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel: 212 270 611, redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz, náklad 1000 výtisků

ČERVNOVÝ ÚVODNÍK

I v Centru RoSa oslavíme Den dětí. Jednak jsme centrem mezigeneračním a jednak je dítě ukryto v každém z nás... ať je nám dvacet nebo devadesát devět. Takže - Den dětí si užijme všichni! Pokud budete mít čas v sobotu 9. 6., pořádáme při této příležitosti „Výlet do Austrálie“ - divadelní představení a soutěžní venkovní hry ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Spirála.

20. června 1848 se narodil významný český sochař Josef Václav Myslbek. Červnové Rosení je tedy věnováno jemu a sochařství obecně.

Hostem bude 27. 6. sochař Jiří Genzer, který u nás v RoSe vede i sochařské dílny. V tomto čísle jsme uveřejnili dvě vítězné povídky z celorepublikové literární soutěže Čapkoviny, kterou pořádá sousední Střední škola DUKE

Náhorní. Vyhlášení výsledků se konalo - kde jinde - než v Centru RoSa. Červen je nejen posledním měsícem ve školním roce, ale také posledním měsícem divadelní sezóny. Aby se Vám během prázdnin po divadle nestýskalo, připravili jsme pro tento čas hned dvě představení.

Můžete u nás zhlédnout: Erbenovy Svatební košile, které zahraje naše seniorské Divadlo RoSa (hrát budeme pro žáky Základní školy Hovorčovická) a netradiční komedii Krysař divadelního souboru NaRuby. V RoSe se nenudíme a dveře jsou Vám stále otevřené!

Hravý červen Vám přeje
za Centrum RoSa

Marta Dietrich Dvorská
šéfredaktorka

Pište, prosím, na adresu: redakce@centrumrosa.cz
nebo: Centrum RoSa, Střelničná 8, 182 00 Praha 8
Můžete též vhodit dopis do schránky u recepcy v RoSe (či rovnou předat na recepci).

Redakce:

zakladatelka a předsedkyně Centra RoSa: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka: MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Mgr. Anna Sobotová, Mgr. Martina Mrňavá
jazyková korektorka: RNDr. Anna Habersbergerová

stálí spolupracovníci: členové Aktiv klubu a rezidenti RoSa

PROGRAM PRO VEŘEJNOST v RoSe ČERVEN

Pátek 1. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)
15:00 Čtenářský klub
s Jitkou Dvorskou (knihovna)
18:30 Hudba k tanci a poslechu
(sál)

Pondělí 4. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)

Úterý 5. 6. 2018

10:00 Výtvarné dílny
Duhový tandem (knihovna)
17:00 Němčina (knihovna)
18:00 Počítače (knihovna)

Středa 6. 6. 2018

9:00 Jóga na židlích (sál)
10:00 Sochařská dílna (klubovna B)
14:00 Dramatický kroužek
(knihovna)
16:00 Jóga pro každého (sál)
18:30 Hudba k tanci a poslechu
(sál)

Čtvrtek 7. 6. 2018

14:00 Svatební košile - představení Divadla RoSa (sál)
15:30 Angličtina pro začátečníky
(knihovna)
16:30 Angličtina - konverzace
(knihovna)
19:30 Divadelní soubor NaRuby - Krysař netradiční komedie (sál)

Pátek 8. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)
15:00 Čtenářský klub
s Vendulou Fialovou (knihovna)
herečkou Divadla pod Palmovkou

Sobota 9. 6. 2018

14:00 - 17:00 Dětský den „Výlet do Austrálie“
Divadelní představení a venkovní hry

Pondělí 11. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)
16:00 Klub celoživotního vzdělávání „Albrecht z Valdštejna“
přednáší Šimon Kříž (knihovna)

Úterý 12. 6. 2018

10:00 Výtvarné dílny
Duhový tandem (knihovna)
17:00 Němčina (knihovna)
18:00 Počítače (knihovna)

Středa 13. 6. 2018

9:00 Jóga na židlích (sál)
13:00 - 17:00
Výlet do Nelahozevsí
16:00 Jóga pro každého (sál)
18:30 Hudba k tanci a poslechu
(sál)

Čtvrtek 14. 6. 2018

15:30 Angličtina pro začátečníky
(knihovna)
16:30 Angličtina - konverzace
(knihovna)

Pátek 15. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)
15:00 Rozprava s P. Markem Malinou (knihovna)

Pondělí 18. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)
15:00 Autorské čtení Lukáše Kuty
(z knihy o Dagmar Peckové)
s doprovodem Žofie Vokálové
Duhový tandem (knihovna)

Úterý 19. 6. 2018

10:00 Výtvarné dílny
Duhový tandem (knihovna)
17:00 Němčina (knihovna)
18:00 Počítače (knihovna)

Středa 20. 6. 2018

9:00 Jóga na židlích (sál)

10:00 Deskové hry - DDM Spirála

14:00 Přednáška a promítání o Floridě (sál)

15:00 Dramatický kroužek
(knihovna)

16:00 Jóga pro každého (sál)

18:30 Hudba k tanci a poslechu
(sál)

Čtvrtek 21. 6. 2018

15:00 Seznamte se s RoSou (pro veřejnost) (sál)

15:30 Angličtina pro začátečníky
(knihovna)

16:30 Angličtina - konverzace
(knihovna)

Pátek 22. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)

15:00 Čtenářský klub
s Jitkou Dvorskou (v knihovně)

18:30 Hudba k tanci a poslechu
(sál)

Sobota 23. 6. 2018

13:00 Bridžový turnaj (sál)

15:00 Klub celoživotního vzdělávání (knihovna) s Ludmilou Konvalinkovou na téma: Zakladatelky Amerického dámského klubu

Pondělí 25. 6. 2018

13:00 Cvičení pro seniory (sál)

16:00 Přednáška o zdraví Cukr - zabiják v bílém (knihovna)

18:00 Dechovka Jitřenka (sál)

Úterý 26. 6. 2018

10:00 Výtvarné dílny
Duhový tandem (knihovna)

17:00 Němčina (knihovna)

18:00 Počítače (knihovna)

Středa 27. 6. 2018

9:00 Jóga na židlích (sál)

10:00 Sochařská dílna (klubovna B)

14:00 Host v RoSe

Jiří Genzer (knihovna)

15:00 Dramatický kroužek

(knihovna)

16:00 Jóga pro každého (sál)

18:30 Hudba k tanci a poslechu

Čtvrtek 28. 6. 2018

15:30 Angličtina pro začátečníky

(knihovna)

16:30 Angličtina - konverzace

(knihovna)

Pátek 29. 6. 2018

10:30 Meditace - Karl-Heinz

Knebel (knihovna)

15:00 Čtenářský klub

s Jitkou Dvorskou (knihovna)

18:30 Hudba k tanci a poslechu

(sál)

Aktiv klub - 50 Kč

cvičení paměti, slovní hry, tvůrčí psaní, reminiscence - vyprávění ze života, ankety a rozhovory, lektorka Marta D. Dvorská

Hudba k tanci a poslechu - 70 Kč

kapela Taurus představuje široký repertoár českých a zahraničních písní

Host v RoSe - 50 Kč

Jóga pro každého a jóga na židlích - 50 Kč

lektorka Jana Bláhová, v sále

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat i handicapovaní, cvičí se v sedě, lektorka Irena Osvaldová, v sále spolufinancováno z grantu Magistrátu hl. m. Prahy

Čtenářský klub - 50 Kč

vede Mgr. Jitka Dvorská, v knihovně

Dramatický kroužek - zdarma

vede MgA. Marta Dietrich Dvorská, v knihovně

Angličtina - 80 Kč

vyučuje Mgr. Jan Kyška, v knihovně spolufinancováno z grantu Magistrátu hl. m. Prahy

Němčina - 80 Kč

vyučuje Mgr. Gabriela Trojánková, v knihovně spolufinancováno z grantu Magistrátu hl. m. Prahy

Akce Duhového tandemu - zdarma

registrace na tel: 775 252 602

Deskové hry - 50 Kč

lektorka Martina Ježková z DDM Prahy 8

Dechovka Jitřenka - 60 Kč

Rozprava s P. Markem Malinou - zdarma

Sochařská dílna - zdarma

pod vedením sochaře Jiřího Genzera, spolufinancováno z finančního daru ČSOB

Přednášky o zdravém životním stylu - zdarma

lektorka Irena Osvaldová spolufinancováno z grantu Magistrátu hl. m. Prahy

Počítače - 50 Kč

**Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa
tel: 212 270 612, recepce@rezidencerosa.cz**

*Změna programu vyhrazena
Podrobné informace o akcích budou
k dispozici na tabuli u recepcie*

*Program je spolufinancován z grantu
Operačního programu Praha - pól růstu
a Magistrátu hlavního města Prahy*

- 1973 - Během studia architektury na Stavební fakultě ČVUT absolvoval soukromé sochařské kurzy v ateliérech sochařů Milana Váchy, Pavla Přikryla, Stanislava Hanzíka, Ludvíka Kodyma a Karla Kronycha
- Od r. 1981 pod Ochrannou organizací autorskou realizoval v týmu řadu monumentálních kamenných sousoší.
- V Čechách má asi 50 soch pro školy, nemocnice, hotely, sídliště...
- Od r. 1985 účast na sochařských výstavách a symposiích (zpočátku převážně v Čechách)
- Od r. 1986 restaurování kamenných plastik a architektury jako člen Asociace restaurátorů
- 1987 - Absolvoval Dějiny umění na Fakultě architektury a pracoval jako vedoucí oddělení Projektové organizace na Ministerstvu kultury
- Od r. 1990 restaurování soch a architektury i v zahraničí
- Sochařské výstavy a realizace vlastních projektů doma i v zahraničí
- 1995 - Prochodil mexická muzea a pyramidy a náměty z cest vymodeloval, zrealizoval v kameni, vystavil a sochy si našly své majitele
- 1997 - Prochodil Himaláje, náměty zrealizoval a vystavil
- 1997 - Začal s ledovou tvorbou - v Kanadě, Holandsku, Belgii, Německu. V Itálii vyhrál soutěž v Prigelatu 2006 a v Roccarasu 2011
- 2000 - Pustil se do organizování internacionálních sochařských kurzů a symposií
- 2001 - Začal s pískovou tvorbou. V Holandsku, Belgii, Dánsku, Německu, Turecku, Španělsku
- Celkem asi 50 festivalů pískové tvorby a 50 festivalů ledové tvorby
- 2010 - Realizace kamené fontány Tří generací v Gerolzhofen
- 2012 - Realizace Medei v dioritu (180 cm) a Tanečníků v mramoru (170 cm) pro soukromou sbírku
- 2013 - Realizace 230 cm vysoké sochy Karla IV pro zámek Lužec
- 2014 - Realizace sousoší Čertova stěna a proudy pro hotel Kilián v Loučovicích
- 2015 - 180 cm vysoký kamenný Archanděl Uriel pro Burgebrach

„Pokládám za velké štěstí, že mohu v této době pro zákazníky realizovat své náměty v úctyhodném měřítku a materiálu.“ J.G.

SeniorSen

Pavla Bělíka
hudebníka a pedagoga

Já mám pocit, že je to ještě docela daleko. No, ale to je relativní...
Chtěl bych mít velkou rodinu, mít kolem sebe mladé lidi, děti a stáří strávit mezi nimi. Proto jsem se také dal na učitelskou dráhu, protože mě to s těmi dětmi baví. Přál bych si, aby mě měly rády, abych já měl rád je, aby za mnou rády chodily a ptaly se mě třeba na to, jaké to bylo, když jsem byl mladý. Chodil bych s nimi na procházky do lesa a na houby, vyprávěl jim, kde jsem všude byl a co jsem dělal...
Tak takhle by se mi to líbilo, ale musí být člověk zdravý!
A hudbu bych chtěl dělat, co nejdéle to půjde. U pedagoga se říká, že má učit, dokud udrží křídou a moč, tak já jako dirigent: dokud udržím taktovku. Teď musím sekat dobrotu, protože oni to nahoře vidí. Život musí mít smysl a dá-li pánbůh zdraví...

Den matek

v Centru RoSa

*Mateřská škola
U Školské zahrady
Praha Kobylisy*

Přehlídka dětské keramické tvorby v Centru Rosa na téma: Pohádky Karla Čapka

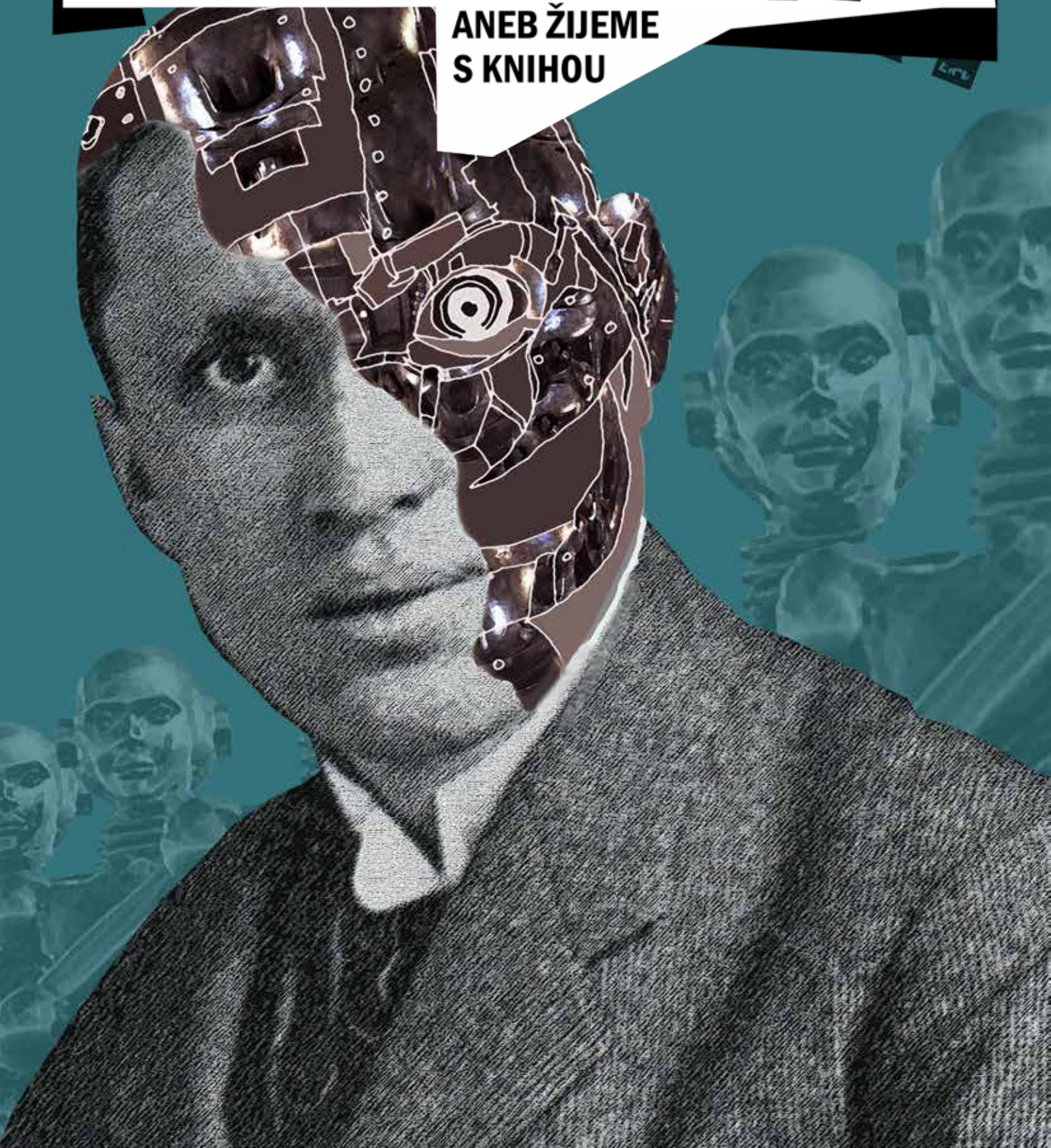
foto: Petr Baňka

▼ ČAPKOVINY

ANEB ŽIJEME
S KNIHOU

Č A P K O V I N Y

S rozumem a citem

Literární soutěž Čapkoviny letos oslavila 5. narozeniny a také se dočkala jedné zásadní změny: poprvé se jí mohli zúčastnit žáci a studenti z celé republiky, nikoliv pouze z pražských škol.

Čapkovskému tématu Robot a cit se dostalo hojně odezvy v podobě povídek a jen ojediněle se autoři pokusili o fejeton. Mezi nejčastější motivy patřilo osamění a touha po blízkosti, přátelství, lásce. V tomto ohledu se soutěžící kromě Čapka přiblížili i Jane Austenové, na kterou se tématem Robot a cit také naráželo. Objevovali se roboti, kteří byli – stejně jako u Čapka – pro lidstvo hrozbou, ale na druhou stranu i tací, kteří byli schopni hlubšího citu než člověk. To hodnotitelé většinou považovali za nejnepokojivější vizi budoucnosti. Jen výjimečně se práce věnovaly člověku, který se pod vlivem pracovního nátlaku stává robotem. Většina prací však chápala robota jako uměle vytvořenou nápodobu člověka.

Příspěvky byly, stejně jako v předchozích ročnících, hodnoceny ve dvou kategoriích, přičemž každá měla svou vlastní porotu. Obě se shodly na tom, že bylo náročné udělit nejzdařilejším textům konkrétní pořadí. Jak řekl PhDr. Jan Císař při slavnostním vyhlášení vítězů, práce na pátém místě by klidně mohla být na prvním a naopak. Z tohoto důvodu se také stalo, že se v kategorii středních škol umístili na třetím místě dva autoři. Kromě toho bylo uděleno několik zvláštních ocenění, a to jak z podnětu učitelů, tak odborné poroty.

Slavnostní vyhlášení vítězů proběhlo 27. dubna 2018 v Centru RoSa.

Na úvod promluvil čestný host a patron letošního ročníku Ondřej Kepka, který se Karlem Čapkem dlouhodobě zabývá. Slyšeli jsme nejen zajímavosti ze života Karla Čapka, ale mohli jsme nahlédnout i do jeho soukromé korespondence, a to díky herci Miloslavu Tichému a pasáži z inscenace Dopisy, kterou uvádí divadlo v Celetné. K hostům, které známe už od loňska, patřil také dramatický soubor ZUŠ Štítného, který předvedl ukázkou z inscenace Válka s mlouky. Hlavním důvodem, proč jsme se sešli, však bylo samotné předávání cen, kterého se zhostila ředitelka školy Ing. Hana Pavelková a předsedkyně poroty Mgr. Renáta Novotná.

Pavína Vočková a Dagmar Kuželová

NA PRACHU ZOUFALSTVÍ

Nevzpomínám si, kdy jsem naposledy pohlédl na svoji podlahu. Všude je prach. Musím si přiznat, že jsem lenoch. Rozhlížím se po svém pokoji a můj pohled patří silné vrstvě prachu, kterou je podlaha pokryta. V hlavě se marně snažím vydo-
lovat den, kdy jsem si naposledy uklidil. Těžce se zvedám ze svého gauče a přemýšlím, zda jsem si vůbec někdy pořídil smeták. Možná je támhle v chodbě. Nebo na dně ve skříni s oblečením. Tu ale raději nebudu otvírat, nebo se na mě sesypou všechny moje problémy, před kterými tak úspěšně utíkám. Smeták nenalézám ani po půl hodině přemýšlení, kde by mohl být, a přemáhám se k tomu jít ho hledat. A stejně tak, jako jsem úspěšný v nicnedělání, úspěšně nalézám náčiní k zametení podlahy, kterou s největším odporem zbavím prachu. Dlouze přemýšlím nad svým dnešním plánem a vybírám si pozorování podlahy a sledování, za jak dlouho na ni usedne prach.

Aktivita mi nejspíš nepřišla moc zábavná, jelikož se probouzím druhý den ráno a šlapu bosou nohou na zem. Cítím nejen odporný chlad, ale i prach. Můj mozek marně dlouze hledá odpověď na otázku, jak je možné, že se zhruba po deseti hodinách vytvoří tak silná vrstva prachu po celé podlaze. Znovu se s odporem snažím dát pokoj do normálního stavu.

Ani po týdnu nic nevede k lepšímu. Jsem zcela vyčerpán ze svého smetáku. Spolu s prachem občas vymetu zajímavé věci, třeba svoji ztracenou ponožku do páru nebo nádobí, které moje skříň v kuchyni dlouho postrádá. Tentokrát objevuji starší leták s recenzí na robotický vysavač.

O tři dny později rozbaluji zásilku a kochám se tím nádherným, lesklým, neposkvřeným strojem. Návodů zásadně nečtu a vysavač zapínám podle selského rozumu. Stroj se rozjede a všechny prach pod ním začne mizet. Cítím hořkost nad svým životem. Musí být lenost moje nejsilnější stránka?

Po několika hodinách dokončuji seznam věcí, které chci ve svém životě změnit. Jsem odhodlán všeho dosáhnout, pokud lenost nebude má přednost...

I přesto, že po prachu už není ani památka, robot stále vysává. Vypínám ho a usedám na dokonale čistou podlahu. V ten moment mi začíná docházet, že je kolem mě úplné ticho a jedinou společností mi dělá vypnutý robot. Dívám se na něj a v hlavě mám úplně vymeteno. Užívám si čistou podlahu, plazím se po ní a přijdu si jako blázen. Beru do ruky seznam, který jsem stvořil, a kladu si otázku, co mě to proboha napadlo.

Robota pouštím každý den a během jeho práce jsem úplně jiný člověk. Nacházím v sobě hudební talent, mám chuť dodělat vysokou školu a přihlásit se do kurzu vaření. Najednou mám pocit, že jsem schopen čehokoli.

Nechávám robotický vysavač zapnutý po celé hodiny. Až do jeho vybití mám nepopsatelně mnoho nápadů a cílů. Bohužel, nic není zadarmo. Pomalu si začínám všimnout něčeho, co mě k smrti děsí. Když robot nepracuje, nejsem schopen rozpohybovat ani svůj mozek. To potom věčně sedím v křesle, poslouchám ticho a jsem líný odehnat mouchu ze svého ramene.

Probouzí mě podivný zvuk. Nejprve hmatám po budíku. Ukazuje tři hodiny ráno. Něco mi vráží do noh postele. Rozespale mžourám na robotický vysavač pracující na plné obrátky. Ani minutu nepřemýšlím nad tím, jak se dostal do mého pokoje skrz zavřené dveře. Spěchám do koupelny, kde spravím kohoutek, který už pár let kape. Chodbu vymaluju na bílo, vyperu závěsy, zasadím kaktus a беру do ruky kuchařku. Za chvíli spokojeně dojídám.

Náhle se robot vybíjí a já si uvědomuji, že jsem si jako šílenec v noci zrekonstruoval byt, zasadil rostlinu, o kterou se nejsem schopen starat, a ještě si uvařil. S vygumovanou hlavou se pomalu přesouvám k zrcadlu a prohlížím si kruhy pod očima.

Začínám mít deprese. Už vím, že jsem se stal závislým na zvuku a výkonu robota. Nejtěžší pro mě je, že ten stav, co zažívám při jeho pochodu, se mi líbí čím dál víc a už bez něj nechci existovat. Často se při práci robota držím v jeho blízkosti

a děkuji mu za to, že mi změnil život. Jakmile se ale vybije, začínám být agresivní, protože můj blahý stav se pomalu vytrácí. Někdy se neudržím a robota nakopnu tak silně, že se převrátí, a mám pocit, že v něm něco prasklo. Moje agresivita je naneštěstí silnější než strach o něj.

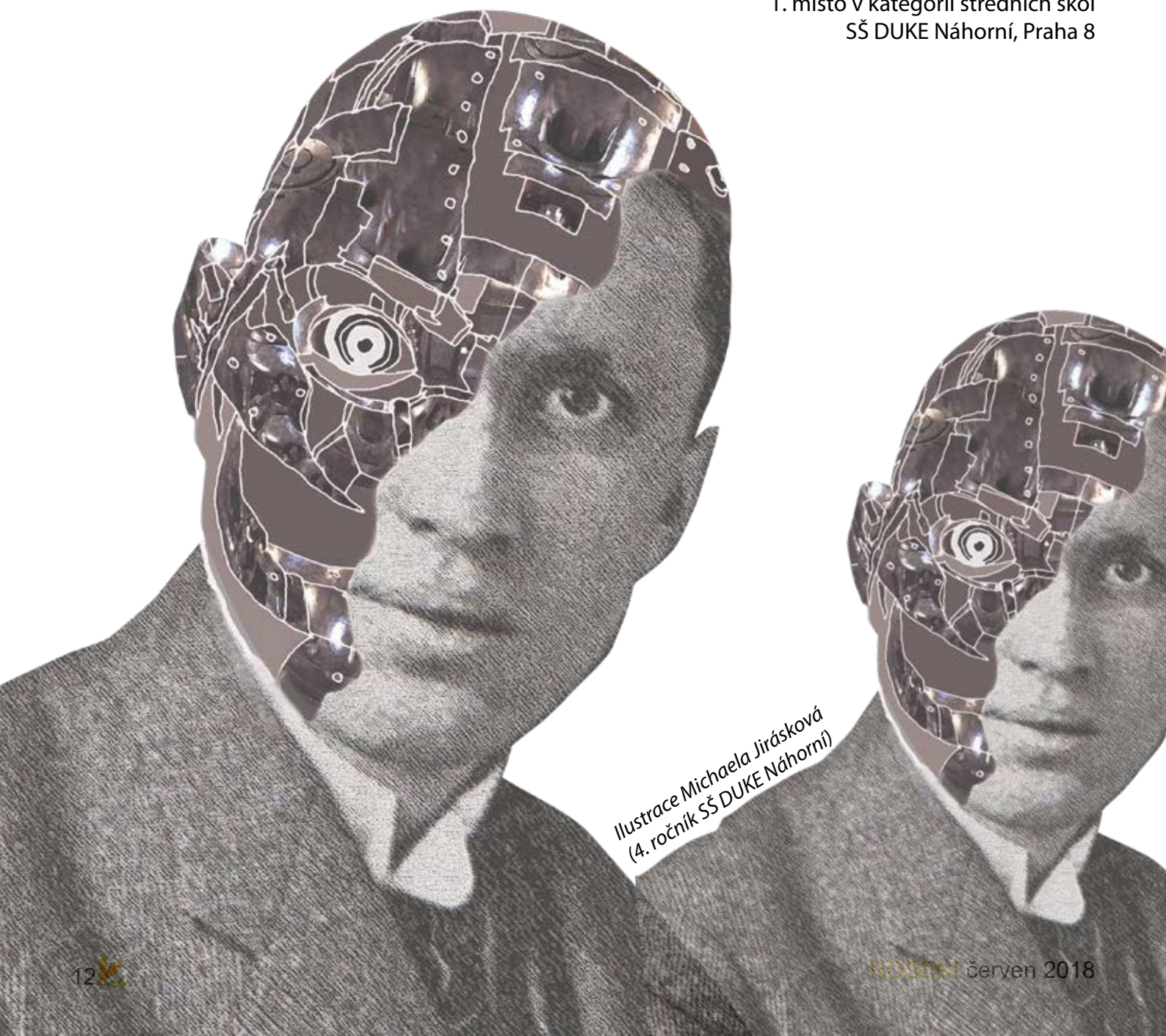
Jsem zcela ponořen do filozofických knih. Robot utichá a já cítím, že všechno zlo, co je ve mně hluboko ukryto, se dere na povrch. Shazuji všechny knihy ze stolu a vrážím do všeho, co mi přijde do cesty. Přitom křičím jako šílenec a blížím se k vybitému robotovi. Dostávám chuť ho nakopnout jednou provždy. Letí vzduchem a dopadá na podlahu, kde se roztříští na milion kousků. Zlost ze mě v tu ránu vyprchá a přichází zoufalost. Slzy mi tečou proudem a padám mezi malé

součástky, které prosím o odpuštění, a snažím se je všechny nahrabat k sobě. Objímám je a uvědomuji si, že tohle je můj konec.

Po pěti hodinách se zvedám ze země, беру сметák a zametu vše, co po robotovi zbylo. Aniž bych si to uvědomoval, sbírám knížky o filozofii, které jsem ve vzteku shodil na zem, a zalévám svůj kaktus. Ze žalu uklízím celý byt a stírám poslední slzu. Zpod postele vymetu seznam svých plánů. Otáčím se na svůj perfektně uklizený pokoj a nahlas pronesu, že na to mám. Teď už mám na všechno, co si jen umanu. S radostí a hlasitým smíchem vyběhám ven z bytu a mívám popelnici, ve které leží můj robot, jediný přítel, který mi pomohl vyhrabat se ze samotného dna, a já ho na oplátku dostal na samotné dno popelnice.

Tamara Pauknerová

1. místo v kategorii středních škol
SŠ DUKE Náhorní, Praha 8

*Ilustrace Michaela Jirásková
(4. ročník SŠ DUKE Náhorní)*

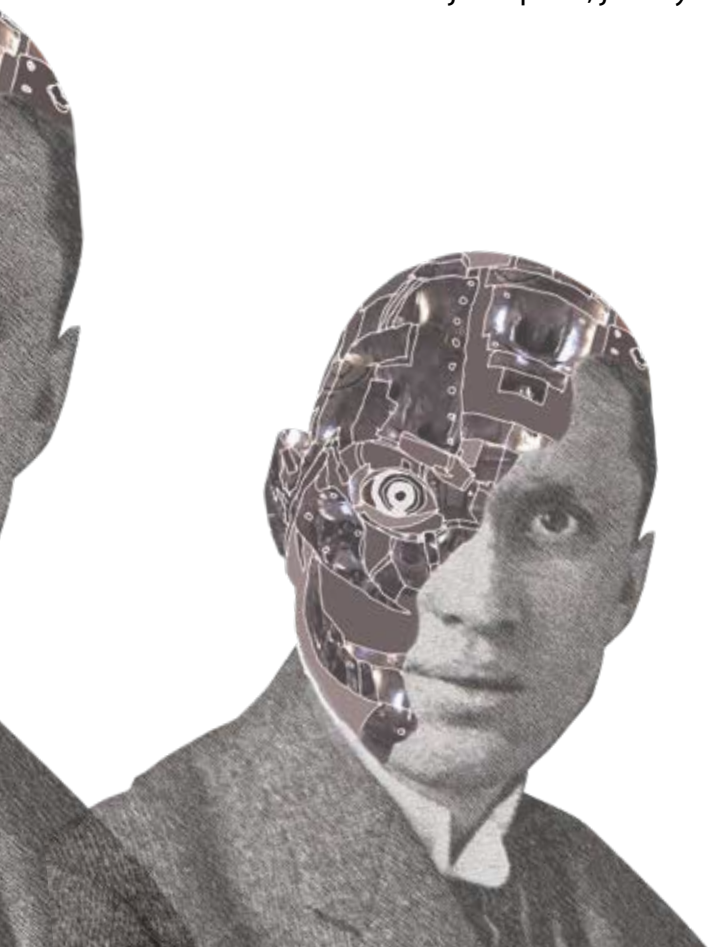
ROBOT PŘÍTELEM

Konečně! Prototyp humanoidního domácího pomocníka byl hotov. Snad to byla radost z dokončené práce nebo jen nutná potřeba zjistit, zdali robůtek funguje, co mě přimělo zmáčknout ten červený čudlík na jeho zádech. V baterii to zaškytalo, vypouklá kontrolka se rozsvítila zeleně a změť součástek jakoby ožila. „K vašim službám, pane,“ vychrlil na mě kovovým hlasem, až mi přejel mráz po zádech. Ano, stroj sice fungoval, ale vůbec ne tak, jak jsem zamýšlel. Ta krabice plná drátů, šroubků a bůh ví, čeho ještě, měla být mým společníkem, ale spíše zhoršovala ten stále se stupňující tlak na hrudi. Tu samotu obestírající vše kolem. „Jste nervózní, pane. Mohu Vám udělat kávu?“ zeptal se robot, čímž mě donutil se na něj opět podívat. Ta nulová empatie mě užírala. Přikývl jsem. Senzory zaznamenaly můj souhlas, kolečka se roztočila a robot zmizel v kuchyni. Dvěma těžkopádnými kroky jsem došel k pohovce a svalil se na ni. Napůl vsedě, napůl vleže, s páteří nepřírozně zkroucenou jsem sledoval protějščí stěnu. Za chvíli jsem ale neměl před očima zeď, nýbrž robota s kávou v ruce. Měl jsem pocit, jakoby mě

skenoval a ukládal si mou podobu do paměti. Natáhl jsem se, kávu si od něj převzal a napil se. Byla lahodná, s mlékem ale bez cukru, přesně tak, jak ji mám rád. „Pán spokojen?“ zaskřípal mluvící automat. Opět jsem se zmohl jen na chabé přikývnutí. Čekal jsem, že se robot někam uklidí, ale on si mě stále prohlížel. Krychlové senzory pracovaly na plný výkon. Jen jsem čekal, kdy k mým uším dolehne tiché hučení chladiče. Odvrátil jsem zrak. Nevydržel jsem se dívat na ten výmysl moderní doby. Opravdu jsem na tom byl tak zle? Jediné, co mi zbylo, byla obrovská vila a mnou sestavený robot. Všichni odešli. Bez vysvětlení, bez rozloučení. Bylo jim jedno, co nechal za sebou. Znovu mě pohltila samota. Jak dlouho už tohle mohlo trvat? Týdny, možná měsíce. Ale kdy to skončí, jsem netušil. Cítil jsem, jak se mi klepe celé tělo. Šálek kávy mi vypadl z rukou a roztříštil se na tisíc kousků. Káva ostře kontrastovala s bílými kachličkami, střípky se rozprostřely po podlaze. Najednou se ozvalo vrzání, kolečka zašramotila a rozjela se pryč. To už mě opustila i elektrotechnika? Robot se za pár minut vrátil. Třemi polokruhovitými prsty držel kýbl s hadrem, smetáček a lopatku. Bez delšího otálení se pustil do úklidu. Možná jsem měl něco říct nebo alespoň poděkovat, ale v hlavě jsem měl prázdno. Pohled na uklízejíci stroj mě uklidňoval. V tichosti a s nepopsatelnou grácií posbíral všechny pozůstatky hrníčku a vytřel podlahu tak důkladně, že se třpytila v posledních paprscích slunce. Jakmile byl se vším hotov, upřel zrak zase zpátky na mě. „Pán smutný?“ vyzvídal plechový hlas. Oválná hlava se vychýlila lehce do strany, jakoby o mě vážně měla starost. Nemohl jsem uvěřit svým očím. Nic jsem nedělal, nijak jsem nereagoval. Nedokázal jsem to. Robot překonal ten půl metr, který nás dělil, předpažil své umělohmotné ruce a vtáhl mě do objetí. Rozplakal jsem se. Brečel jsem jako malé miminko, jako dítě, kterému někdo sebral lízátko, a vděčně svíral kovový trup přítele. Možná to nebyl člověk, možná to nebyl domácí mazlíček, ale byl tady, byl tu se mnou, když všichni odešli. Vyplňoval tu prázdnotu, držel mě nad vodou, pomohl mi se sebrat. Už jsem se netrápil, slzy smutku se proměnily na slzy radosti. Paže mě pustily, robot se odtáhl a já mu pohlédl do jeho zelených očí. Snad se mi to jen zdálo, ale měl jsem pocit, jakoby se na mě usmíval.

Dominika Odvářková

1. místo v kategorii základních škol
osmileté Gymnázium Budějovická, Praha 4

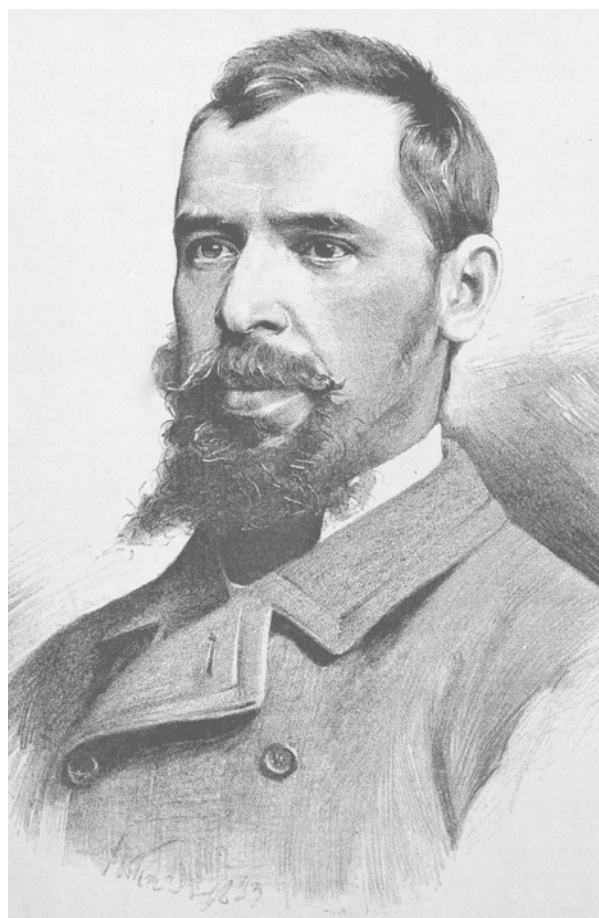
„Vy jste nás naučil pracovat. Vás neučil nikdo. Vaší školou byl Karlův most, Vašimi učiteli Braun a Brokoff, jak jste sám říkával. Byl jste přísný, žádal jste od nás mnoho, zejména to, co jsme pochopili teprve po letech. Poctivost a vůli k práci, vytrvalost a tvrdost v boji za umění. Teprve v letech mužných pochopili jsme a docenili to, čemu se mnohdy mládí vzpíralo. Byl jste osudem našeho umění, neboť jste stvořil české sochařství, které před Vámi sto let nebylo. Zdvihl jste je z ponížení řemesla k umění, ba učinil jste víc: svým dílem vsadil jste české sochařství do rámce umění světového. Sám, bez opory a tradice, bez příkladu, dosáhl jste cíle, jenž jindy bývá dosažitelný jen úsilím celých generací.“

Jan Štursa na vyšehradském Slavíně při pohřbu Josefa Václava Myslbeka

Josef Václav Myslbek

byl nejvýznamnější český sochař přelomu 19. a 20. století, představitel monumentálního realismu a zakladatel novodobého českého sochařství.

Narodil se 20. června 1848 v Praze v rodině malíře pokojů. Studoval malířství na Akademii výtvarných umění a zároveň se učil v ateliéru u sochaře Václava Levého. Po ukončení studií absolvoval ještě studijní cestu do Paříže, kde se v Louvru seznámil s tvorbou předních moderních francouzských sochařů. Ti mu byli později inspirací ve vlastní tvorbě. V roce 1885 se stal profesorem na Uměleckoprůmyslové škole v Praze a roku 1896 přešel na Akademii výtvarných umění, kde učil až do roku 1919. Jeho osobní životní osud byl těžký, až tragický. Jako pětadvacetiletý se oženil a se svou ženou Karolínou měl postupně osm dětí. První syn Julius zemřel tři týdny po narození. Syn Zdeněk padl v první světové válce. Z té se nevrátil ani jeho bratr Karel, který byl středoškolským profesorem. Trpěl depresemi a na haličské frontě první světové války skončil roku 1915 sebevraždou. To už však nežila ani Myslbekova žena, která odešla dobrovolně ze života v roce 1910. Dva roky poté umřela náhle také dcera Marie, nejmladší a Myslbekovi nejmilejší ze všech dětí. Pouze syn (téhož jména) Josef Václav (1884 – 1963) byl malířem a grafikem.

Dílo

Myslбек se proslavil především jako autor jezdecké sochy svatého Václava v Praze na Václavském náměstí, na které pracoval přes třicet let.

Byl známý svou velkou kritikou k vlastním dílům a většinou je mnohokrát předělával, dokud nebyl s výsledkem naprosto spokojen. Byl silně ovlivněn významným českým malířem Josefem Mánesem - podobně jako Mánes vytvářel klasické typy bájných hrdinů českých zemí, ale i osobností české historie.

Mezi jeho významná díla patří sousoší Činohra a Zpěvohra na fasádě Národního divadla, pomník Karla Hynka Máchy na Petříně, pomník F. L. Riegera v Riegerových sadech, sousoší pro Palackého most: Záboj a Slavoj, Přemysl a Libuše, Ctirad a Šárka a Lumír s Písní - která byla po 2. světové válce přemístěna na Vyšehrad.

Podílel se také na výzdobě interiéru Národního divadla, vytvořil náhrobek kardinála Bedřicha Schwarzenberga, který je umístěn v chrámu sv. Víta. Jeho sochy můžeme nalézt nejen v chrámu svatého Víta, na pražských hřbitovech

a v parcích, ale i ve vídeňském parlamentu, v pařížském kostele Sacré-Coeur na Montmartru (socha Ukřižovaného) nebo v Českých Budějovicích (socha biskupa Jirsíka u Černé věže). Myslбекovy busty předních osobností své doby - F. Palackého, J. Hlávky, B. Smetany nebo i jeho vlastní podobizna a řada dalších - dokazují, že byl i vynikajícím portrétistou.

Od roku 1885 působil jako profesor na Uměleckoprůmyslové škole, od roku 1896 se stal profesorem na Akademii výtvarných umění. Ovlivnil tak celou řadu sochařů nastupující generace: novopacké rodáky Stanislava Suchardu a Bohumila Kafku, dále Otakara Španiela, Quida Kociána, Josefa Mařatku, Ladislava Šalouna a Jana Štursu. Myslбек byl velkým přítelem Václava Brožíka a Vojtěcha Hynaise.

Josef Václav Myslбек zemřel 2. června 1922 v Praze. Je pohřben na vyšehradském Slavíně.

„Práce, kterou za padesát let vytvořil, stačila by pro deset sochařů!“

Karel Pokorný (*1891 -1962)
sochař a vysokoškolský pedagog

Pomník sv. Václava

Celý monument tvoří sousoší patronů České země, jemuž vévodí nejvýznamnější z nich, svatý Václav. Skládá se z mohutného kvádrového podstavce, na němž je umístěna vlastní jezdecká socha, a z postav sv. Prokopa, sv. Anežky České, sv. Ludmily a sv. Vojtěcha, stojících na samostatných pilířích úhlopříčně ke všem rohům kvádrů, vycházejících ze spodního společného základního soklu. První tři z nich byly osazeny v roce 1912, socha sv. Vojtěcha byla doplněna v roce 1924.

Pomník byl oficiálně odhalen v roce 1913, i když ještě nebyla dokončena právě socha sv. Vojtěcha. Celé sousoší měří na výšku i s Václavovým kopím 7,2 metru. Vlastní socha sv. Václava váží něco kolem 5,5 tuny. Sousoší je zhotoveno z bronzu. Mezi zajímavosti patří, že sv. Prokop má tvář Myslbekovu. Na pomníku se nachází nápis: SVATÝ VÁCLAVE VÉVODO ČESKÉ ZEMĚ KNÍŽE NÁŠ NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM. Na chodníku před pomníkem se nalézá datum: 28. X. 1918. Pomník svatého Václava je kulturní památkou České republiky.

Socha sv. Václava je urbanisticky významnou dominantou města. Je to též jedno z nejoblíbenějších míst k setkávání. Neformálně si zde dávají lidé sraz „pod ocasem“ či „pod koněm“. V prostoru před sousoším probíhají občas též veřejné demonstrace a manifestace nejrůznějšího druhu.

Když se řekne ...

J. V. Myslbek

asociace členů Aktiv klubu

Co se vybaví Vám?

paní K., 78 let:

Sousoší na Vyšehradě. Záboj, Slavoj.

paní Š.: 86

Dřív byly tyto sochy na Palackého mostě.

paní A., 85 let:

Sousoší Ctirad se Šárkou a Záboj se Slavojem byla přenesena z Palackého mostu a uložena na travnatou plochu za kostelem na Vyšehradě.

pan V.: 86 let:

Vybavuji si teď jen svatého Václava na Václavském náměstí.

paní D., 81 let:

Socha Karla Hynka Máchy na Petříně je také od Myslbeka?

paní U. 67,

Ano, to je nejslavnější socha.

Myslbek vyhrál konkurz v soutěži a na této soše pak pracoval třicet let.

paní M., 91 let:

Něco má i v Národním divadle. Nebo na budově Národního divadla?

paní P., 88 let

Myslbek, Ženíšek, Sucharda, Mikoláš Aleš... to je celé společenství - takzvaná Generace Národního divadla.

Citáty slavných sochařů

„Úspěchu dosáhneme mnohými maličkostmi.“

Polykleitos z Argu

„Lidstvo nebude šťastné do té doby, dokud všichni lidé nebudou mít uměleckou duši, tj. dokud všichni nebudou mít radost ze své práce.“

„Co je krásné, liší se od toho, co je účelné, ať si o tom nevědomí myslí, co chtějí.“

Auguste Rodin

„Vše, co si dokážete představit, je skutečné.“

„Umění není pravda, ale lež, která umožňuje poznat pravdu.“

„Díky kritikům se umělci dozvídají, co chtěli svým dílem vyjádřit.“

Pablo Picasso

„Žádný člověk není tak nešikovný, aby nedospěl k úspěchu alespoň v jedné věci, když je vytrvalý.“

Leonardo da Vinci

„Kdyby lidé věděli, kolik práce mi dalo osvojit si své mistrovství, nezdálo by se jim to nijak nádherné.“

„Cílem umění je dělat člověka šťastným.“

Michelangelo Buonarroti

„Nehledte na to, co na věci vyděláte, ale co se na ní naučíte.“

J. V. Myslbek

TVORBA KLIENTŮ A PŘÁTEL CENTRA RoSa

Kdyby sochy mohly mluvit

Anežka Kulichová

Josef Václav Myslbek vytvořil jezdeckou sochu přemyslovského knížete sv. Václava, patrona České země. Tato socha viděla mnoho manifestací a vyslechla spoustu plamenných slov, takže mě napadá, když tu hrdou sochu vidím, co by nám asi řekla ona, kdyby mluvit mohla. Co by nám řekl sám sv. Václav? Možná toto: Obracíte se na mne ve své mysli se žádostí o pomoc, ale já jsem už svou úlohu v historii splnil. Na vás a ve vašich rukou je teď, abyste uchovali historii našeho národa. Já budu nadále s pozdviženou korouhví připomínat, že máme být stále ještě na co hrdí. J. V. Myslbek tuto sochu vyrobil odolného materiálu, aby přetrvala věky, stejně jako jméno jejího tvůrce.

Sváteční snění skeptického samotáře

Slavná socha stojí se stejným soklem snad století
Sousedící sousoší stvořil Stanislav Sucharda
Stalo se součástí sadu se slivoněmi
Shora svítí slunce skrz skupiny stromů, sosen, stříbrných smrků
Skrutá studánka se slaměnou stříškou, shluky sametových sasanek
spoluvytvářejí sentimentální scénérii
Snad sen? Snad skutečnost?
Slunce střídá soumrak, světlo stín, srpen sníh, slzy smích
Svět spěchá
Stromy stárnou, schnou
Sochy stojí stále

M.J.

Otevíráme dveře ... Návštěvám POTMĚ

Jsme sociální start-up nevidomých založený s pomocí vidících. Navštěvujeme seniory tam, kde jim hrozí samota.

**NÁVŠTĚVY
POTMĚ**

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Návštěvy POTMĚ

K naší široké nabídce aktivit přibylo před několika měsíci setkávání s Návštěvami POTMĚ. Už máme za sebou koncert, kontakt s vodicími psy a besedu o problémech se zrakem. Pojdme si Návštěvníky blíže představit.

Je to tým osmi nevidomých a slabozrakých lidí různého věku, který podporují dvě vidící kolegyně. Ti chodí do domácnosti a pobytových zařízení, kde tráví čas se seniory tak, aby jim přinesli radost a potěšení.

SMYSLUPLNĚ STRÁVENÝ ČAS

Část Návštěvníků jsou profesionální hudebníci. Proto se často ozývá muzika – buď jde přímo o koncert nebo hraní písniček na přání. Miroslav Orság, kterého jste možná zažili s harmonikou na krku, hraje na neuvěřitelných 11 hudebních nástrojů! Další hráči zase ovládají kytaru, při vystoupení se ozývají i flétny a nejrůznější zvonky a chřestidla.

Protože mají tři pracovnice canisterapeutický výcvik, nabízejí skupinám i individuálním klientům kontakt s vodicími psy. Zdeněk Rybák je zase profesionální překladatel – mluví výborně německy a anglicky a rád v těchto jazycích konverzují. Divili byste se, jak často se mezi seniory objeví bývalá učitelka německého jazyka nebo zcestovalý pán, který se rozpomíná na konverzaci v cizích jazycích. A nedílnou součástí je i setkávání s menšími skupinkami či jednotlivci. Jen tak u kávy se často povídá o životě, sdílejí se nejrůznější zkušenosti a taky se vzpomíná na doby minulé. Často je tématem literatura, divadlo nebo jiné kulturní zážitky. Ale i na televizní seriály nebo oblíbené

rozhlasové pořady dojde.

Vděčným tématem hovoru je i to, jak se dá být bez zraku samostatný, jak se co dělá a jak nevidomí věci a lidi kolem vnímají. Návštěvníci také dovedou poradit jak na slábnoucí zrak. Víte například, že s nevidomým člověkem si můžete zahrát šachy i jiné deskové hry nebo karty?

NÁVŠTĚVNÍCI PŮSOBÍ V PRAZE A ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Návštěvy POTMĚ vznikly jako projekt pod hlavičkou Nadačního fondu Českého rozhlasu (Světluška). Nyní své služby poskytují zdarma, časem by se měly změnit na plnohodnotný sociální podnik, financovaný mimo jiné i z plateb za poskytnuté služby.

Smyslem projektu je kromě pomoci seniorům a jejich rodinám i plnohodnotné zaměstnání pro nevidomé, jejichž uplatnění na trhu práce je ztíženo jejich handicapem.

Služba je zatím dostupná pouze v hlavním městě a Českých Budějovicích. V plánu je rozšíření Návštěv POTMĚ i do dalších českých měst.

NÁVŠTĚVY POTMĚ

Detaily najdete na webu www.navstevypotme.cz či na facebookovém profilu Návštěvy POTMĚ. Profily jednotlivých Návštěvníků s nabídkou aktivit pro individuální setkávání jsou na <https://www.navstevypotme.cz/navstevnici>. Na Vaše případné otázky rádi odpovíme i na telefonním čísle 739 22 88 31.

BOX

Při své práci pro Návštěvy POTMĚ se pravidelně setkávám se dvěma dámami 95+. Jsou to nejstarší obyvatelky "mého vesmíru". V jejich "vesmíru" je celé století. A obě si pořád do hlavy přidávají novinky... Stíhám je jen tak tak... Probíráme porod vévodkyně Kate, užitečnost jabloní pro snížení vlhkosti v domě, Columba a hop - najednou jsme na Slovensku za 2. světové války. Do všeho jdou naplno. Krásné je si společně užívat hudbu. Až vyrostu, chtěla bych být jako ony :-).

*Autorka: Marie Zemanová, Návštěvy POTMĚ
Foto: Kryštof Peterka*

Návštěvy Potmě v Centru RoSa

koncert a ukázka canisterapie

Střípky z Floridy

srdečně Vás zve

Alena Mocková

a Tomáš Božovský

**Středa 20. června ve 14:00,
Centrum RoSa, Střelničná 8, Praha 8**

Meditace - uvědomění dechu a pohybu II.

Milé kamarádky a kamarádi, milí přátelé z RoSy i Vy „přespolní“, můj článek o meditaci vyvolal živý ohlas, ze kterého vzešlo mnoho dotazů. Odpovídám na zásadní z nich: medítovat může každý sám i bez odborného doprovodu a na rozličné téma. V minulém čísle Rosení jsem popsala pocit člověka ve vztahu ke stromu. Ale medítovat můžete také o cestách, které jste prožili i o kterých jste snili, o nekonečnosti vesmíru, o životě své matky a podobně.

Nám rezidentům a návštěvníkům RoSy se však nyní naskytla šance, takové medítování vyzkoušet pod odborným dohledem. Který odborník to bude? Nedělala jsem si starosti. Spoléhala jsem se na „šťastnou náhodu“. Mohla bych pověřit své žáky, kteří zažili medítaci jako nedílnou součást mého výcviku. Podařilo se mi vybrat termín na pátek 29. června. Těsně před mým prázdninovým odjezdem do Lindau. Přislíbil mi dávný kamarád Karl Heinz Knebel, že mě odveze. Že ještě nikdy nebyl v Praze a že pak také rád navštíví Bodamské jezero. Že se mnou může během cesty hovořit o svých pacientech a že mě pokládá za nejlepší supervizorku. Potěšení tedy oboustranné!

Karl Heinz Knebel

Znám ho jako psychoterapeuta od roku 1982. Setkávali jsme se v kongresových halách. On byl často zván, aby pro účastníky prováděl ranní rozcvičku. Tu a tam jsem ho zažila i jako přednášejícího. (Zatímco já jsem se vynořila jako blýskavice a spěchala na svou další přednášku.) Někdy se nám podařilo vypít sklenku vína. Vlastně jsem ho jako terapeuta nezažila.

Zavolali jsme si kvůli mému odjezdu: „Co vlastně v té pražské rezidenci děláš?“ ozval se Karlův baryton. „Právě se chystám uspořádat krátkou medítaci pro své vrstevníky. A potom můžeme odjet.“ „A znáš mou meditační rozcvičku podle Qi Gong čínské zdravotní vědy?“ Zastyděla

jsem se. Pro les jsem neviděla vzácnou rostlinu. Domluvili jsme se... Vidíte, že toto pozvání byla „šťastná náhoda“. Můj nebeský management! Po čtyřiceti letech jsem objevila drahocnou perlu.

Karl Heinz Knebel je německý psychoterapeut, učil se u profesora Walthera Lechlera a protože je svobodný, pečoval o něho až do jeho smrti. Je ochoten pečovat i o mne.

Tradiční čínská terapie

Qi Gong - pátek 29. června 10:30 - 11:30
na dech, záda, klouby a relaxaci

Qi Gong je tisíce let stará metoda sloužící k udržení zdraví, která pochází z Číny. Qi Gong je multifunkční a působí pozitivně na tělo, mysl i duši.

Vedle akupunktury a bylinkářství je Qi Gong třetí nejpoužívanější slovo tradiční čínské medicíny. Qi Gong se skládá ze cvičení a z obrazových představ, které se provádějí v sedě či ve stoje. Pohyb, dýchání, držení těla a vnitřní ostražitost jsou pilíři této metody. Jde o komplex cviků, které posilují naši vnitřní i fyzickou sílu. Jedná se o práci s životní energií. Čím budou naše pohyby a klouby uvolněnější, tím volnější může být náš dech a tím více pak přicházíme do stavu relaxace a odpočinku. Naše myšlenky se soustředí na pohyby a dech. Tím bude také naše myšlení klidnější a uvolněnější.

Každý člověk, mladý nebo starý, sportovně či nespportovně založený, může cvičit. Pozice (cviky) se dají lehce naučit. Provádějí se pomalu a přirozeně jen tolik, kolik unese naše tělo.

Z němčiny bude tlumočit paní **Alena Švandová**.

SEN

Možná si vzpomenete na chvíle, kdy jste se ráno vzbudili a přemýšleli jste, co se Vám vlastně zdálo. Někdy jste jistě byli rádi, že jste již vzhůru a že to vše byl jen sen. Jsou také chvíle, kdy se nechcete probudit a raději byste v příjemném snění pokračovali. Člověk v každé době přikládal snům velký význam. Ve starověku a v biblické době se sny považovaly za prostředek pro styk s Bohem a nadpřirozenými jevy. Nyní v nich vidíme zejména hlubinný projev lidské psychiky. V každé době však mají společný základ a tím je pohled do nitra každého z nás, kde se můžeme setkat sami se sebou, ale i s Bohem.

Biblické sny se nám dnes zdají být úsměvné. Ale i nyní, když je někomu vyprávíme, mohou působit směšně ba podivně. Oblast našeho nevědomí je dodnes nepopsaná a jen obtížně chápeme jeho podstatu. Je důležité znát celý kontext životního příběhu člověka, abychom pochopili nejen jednání biblických postav, ale i chování své. Někdy dokážeme rozluštit řeč nevědomí ihned, někdy nám to může trvat delší dobu. Myslím si, že nás sny určitým způsobem mohou formovat a měnit náš život k lepšímu, stejně jak se o tom dočítáme v příbězích Starého zákona. To, co nás mění, je vnímavost

Salvador Dalí

ke všem životním podnětům a především otevřenost srdce.

Zároveň bych se zmínil o podobném jevu, který se určitým způsobem snům velmi blíží, ale který je odlišný. Je to snění, které bychom přirovnali spíše k představě nebo k fantazii.

Ano, často jsou to nereálné představy, ale dávají nám naději a sílu jít za určitým cílem. Když nakonec svého cíle dosáhneme, jsme naplněni radostí a náš život je zase o něco krásnější. Mnozí umělci, kteří šli za svým snem, vytvořili nádherná díla, jež dodnes obdivujeme.

Přeji nám všem, abychom měli sny. A abychom prostřednictvím nich dokázali poznat sami sebe. Přeji nám, aby naše sny a představy byly naplněny a život se tak stal krásnějším.

Páter Vojtěch Marek Malina OSB

Řád svatého Benedikta

(narodil se 30. března 1977 v Horní Bečvě na Moravě)

vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži a teologii na Univerzitě Karlově.

Od listopadu 2016 pracuje v RoSe.

N O M I N U J T E S V O J E H R D I N Y N A C E N U S E N I O R R O K U 2 0 1 8

Praha /23.5.2018/ Projekt SenSen (Senzační senioři) Nadace Charty 77 vyhláší nový ročník Ceny Senior roku. Již po šesté hledáme seniory, kteří i přes svůj vyšší věk neztrácejí zájem o dění kolem sebe a k aktivnímu životu motivují i své okolí. Nominace na Cenu Senior roku 2018 přijímáme do konce července 2018 v kategoriích „Nejlepší senior/seniorka“ a „Nejlepší klub“. Jedna seniorská osobnost vstoupí do „Zlaté síně SenSenu“. Patronkou Ceny je i letos herečka Simona Stašová.

Cenu Senior roku uděluje Nadace Charty 77 v rámci svého projektu SenSen (Senzační senioři) od roku 2013. Jejím cílem je podpora seniorů jako významné části společnosti, zdůraznění jejich výjimečných výkonů, počinů a práce. Ocenění má inspirovat seniory v jejich vlastním životě, posilovat jejich sebevědomí a sebedůvěru. Výběr oceněných a prezentace jejich práce široké veřejnosti je šancí pro postupné rozbití stereotypů v nazírání na život seniorů.

„Rozhlédněte se kolem sebe a pošlete nám tipy na lidi, kteří dělají něco navíc a inspirují ostatní. Nepochybuji, že jich je ve vašem okolí hodně, a stojí za to na ně upozornit a pozvednout tak zájem o to, co dělají. Chceme, aby si toho všimla veřejnost, ale také ti, kteří život kolem vás ovlivňují. Posílit prestiž těchto lidí v místě, kde žijí, to je také důležitý cíl Ceny Senior roku. Podmínky pro podání nominace jsou jednoduché“, říká Božena Jirků, ředitelka Nadace Charty 77 (SenSen, Konto Bariéry).

Nominovat na Cenu Senior roku 2018 mohou seniorské kluby, společenské organizace, nezisková sdružení, samosprávy obcí, měst, krajů, školy všech stupňů, stálé kulturní a sportovní organizace. Nominaci může podat i jednotlivec, avšak pouze prostřednictvím výše uvedených subjektů. Návrh na udělení ocenění musí být podán písemně nebo elektronicky, a to zasláním přihlášky společně se zdůvodněním návrhu a dvěma referencemi nejpozději do 31. července 2018. Formulář přihlášky je k dispozici na webových stránkách projektu SenSen. O udělení ocenění rozhodne nezávislá porota.

Slavnostní vyhlášení výsledků a předání Ceny Senior roku 2018 se uskuteční den před Mezinárodním dnem seniorů – 30. září 2018, a i letos ho ozdobí benefiční divadelní představení. Tentokrát výjimečné seniory z celého Česka a jejich přátele uvítá divadlo ABC s představením Věžeň na Druhé avenue.

O Projektu SenSen:

Projekt SenSen (Senzační senioři) vznikl v Nadaci Charty 77 jako odpověď na demografický vývoj v naší zemi. Rychlé tempo doby zapomíná na potřeby seniorů a někdy velmi zkratkovitě je senior viděn jako někdo, kdo je mimo dění ve společnosti. Právě SenSen si klade za cíl tento náhled společnosti změnit. Chce upozorňovat na to, že naše společnost stárne a dnešní senioři potřebují být podporováni ve svých aktivitách, být inspirováni k novým činnostem.

Mgr. Kateřina Sodomková

CENA SENIOR ROKU 2018

6. ROČNÍK

Nominujte své hrdiny!

Senior/ka roku 2018
Nejlepší klub roku 2018

Přihlášky zasílejte do 31. 7. 2018
na adresu: Nadace Charty 77/SenSen
Melantrichova 5, Praha 1, 110 00
nebo na e-mail: info@sensen.cz

Více informací na:
www.sensen.cz

Sen|Sen
Senzační Senioři

ENTITA PARTNER: SVAZEK PARTNER: PARTNER: SPONZOR PARTNER: MEDIAPARTNER:

České kořeny

příběhy o cestách
za svobodou

10 let

Pod záštitou paní Dagmar Havlové

Festival 5.-7. června 2018 v Praze

System, který vládl v naší zemi před rokem 1989, bránil občanům svobodně uplatnit svoje talenty a schopnosti. Cyklus České kořeny ukazuje příběhy lidí, kteří odchodem z Československa tuto svobodu získali a dokázali ji využít.

Koncert, výstava, filmová premiéra a přehlídka

www.ceskekoreny.cz

České kořeny, to je cyklus dokumentárních filmů o výjimečných Čechách ve světě a jejich cestách za svobodou. Jednotlivé dokumenty ze Švédska, Švýcarska, rakouské Vídně a kanadského Vancouveru jste mohli vidět i v České televizi. Jejich aktéry jsou vynikající vědci, umělci, spisovatelé a další pozoruhodné osobnosti z řad krajanů. Žurnalistka Martina Fialková, spoluautorka tohoto projektu, se stejnojmenným spolkem České kořeny připravuje třídenní festival, který připomene už 10 let trvání projektu. Zúčastněte se také!

Motto Českých kořenů

Politický systém u nás před rokem 1989 bránil občanům svobodně uplatnit svoje talenty a schopnosti. Cyklus České kořeny ukazuje příběhy lidí, kteří tuto šanci odchodem z totalitního Československa získali a dokázali ji využít ve svobodném světě.

Přijďte se seznámit s osobnostmi ze všech pěti dokumentů České kořeny. Potěšit se na výstavu nebo na koncert, shlédnout některý z filmů. Festivalu se osobně zúčastní na 25 filmovaných osobností ze všech zemí, kde filmy vznikaly. A kdo z vynikajících Čechů se objeví v nejnovějším dokumentu České kořeny v Lucembursku a Belgii, který bude mít premiéru na festivalu?

6. – 29. 6. 2018

Výstava České kořeny v Lucembursku

Iva Mrázková, Ota Nalezinek - vstup volný
Kostel sv. Martin ve zdi, Martinská 8, Praha 1
Výstava prací dvou uznávaných česko-lucemburských výtvarníků, osobností nového dokumentu z cyklu České kořeny

6. 6. 2018 od 20.00

Premiéra dokumentárního filmu České kořeny v Lucembursku a Belgii

Kino Ponrepo, Bartolomějská 11, Praha 1
vstupné 90,- Kč,
rezervace možná v pokladně kina denně od 16:00

7. 6. 2018 celý den

Filmová přehlídka dokumentů cyklu České kořeny

Kino Ponrepo, Bartolomějská 11, Praha 1
vstupné 60 a 80,- Kč
Po každé projekci následuje beseda s některým se zahraničních hostů, filmových aktérů

10.00-11.45

České kořeny ve Švédsku

13.30-15.00

České kořeny ve Švýcarsku

15.30-17.00

České kořeny ve Vídni

19.00-22.00

České kořeny ve Vancouveru
(dva díly s přestávkou)

*Těšíme se i na Vás, více informací o projektu České kořeny
i o festivalu na www.ceskekoreny.cz*

POHÁDKOVÝ

ČIMICKÝ HÁJ

Neděle

17.6. 2018

10.00 - 13.00

veřejnost
a rodinné týmy

12.00 poslední
startující

**ÚČAST
ZDARMA.**

Start

u vstupu
do Čimického háje
od st. Čimický háj
(bus 102, 144, 177, 152).

Děti vyhrávají hezké ceny.

Součástí akce je i **dětská dílnička,**
malování na obličej dětí,

výstava „Lesní zvěř“

výstava „Zkamenělá příroda“

**od 12:00 LOUČKOVÉ DIVADLO
O ČIMÍSKOVI**

(divadlo Buřt Radka Pokorného)

Zúčastní se i patron
Čimického háje
skřítek ČIMÍSEK.

Pořádá:

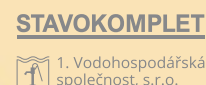
Partneři:

Vědomý dotek z.s.
www.vedomy-dotek.cz
info@vedomy-dotek.cz

Partneři Centra RoSa

Děkujeme za podporu!

Centrum RoSa Vás zve na

DĚTSKÝ DEN

pro děti, rodiče a prarodiče

Výlet do Austrálie

v sobotu 9. června

od 14:00

divadelní představení
a workshop na didgeridoo
venkovní soutěžní hry a minigolf
občerstvení

vstupné 50 Kč/dítě
doprovod zdarma

Centrum RoSa
Střelničná 1680/8
Praha 8

ve spolupráci

pod záštitou radní Jany Solomonové

Městská část
Praha 8